

РЕШЕНИЕ

№ 1052

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 19.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7473** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (загл. изм. в сила от 01.07.2022 г.).

Образувано е по жалба на „Станков“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. С., чрез адв. Н. срещу Решение № РД-02-16-41/19.07.2022г. на заместник-министъра на иновациите и растежа и ръководител на УО на ОП “Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020.

В жалбата се сочи, че решението е неправилно, незаконосъобразно и в противоречие с целта на закона. Оспорват се изводите на органа за допуснато нарушение по чл. 70 ал.1 т.7 от ЗУСЕФСУ, като се релевира, че намаленият брой на действащите трудови договори след приключване на програмата не осъществява това нарушение. Твърди се нарушение на целта на закона, липса на нанасяне на вреда на бюджета на Съюза, както и че работната заетост в предприятието през 2022г. не може да съвпада с работната заетост през 2020г. Иска се отмяна на оспореното решение. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Н., която поддържа

жалбата.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира разноси и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

С атакувания индивидуален административен акт Решение № РД-02-16-41/19.07.2022г. на заместник-министъра на иновациите и растежа и ръководител на управляващия орган /УО/ на Оперативна програма "Иновации и конкурентоспособност" /ОПИК/ 2014-2020 е определена финансова корекция в размер на 3 941,50 лв. , представляващи 5 на сто от финансовата подкрепа от Европейските структурни и инвестиционни фондове, предоставени по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-2.077-1844-C01 с бенефициент „Станков“ ЕООД.

За да издаде оспореното решение, органът е установил от фактическа страна, че "Станков" ЕООД е бенефициент по сключен с Министерство на икономиката , в чиято структура е ГД "Европейски фондове за конкурентоспособност", определена за УО на ОПИК административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) № BG16RFOP002-2.077-1844-C01 г. от 02.03.2021г. по проектно предложение на дружеството, с което са заявени намеренията да използва помощта за покриване на разходи за материали, външни услуги и персонал. Помощта е в размер на 78 830 лв. и се предоставя по процедура BG 16RFOP002-2.077 за подбор на проекти „Подкрепа за средни предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID 19“, ОП "Иновация и конкурентоспособност" .

В т.7 от договора е предвидена възможност за налагане на финансова корекция на процент от верифицирания размер на БФП при неизпълнение на приложимите индикатори по проекта, посочени в т.7 от Условията за кандидатстване, като размерът ѝ ще се определя съгласно посоченото в Приложение 2 т.6 от ПМС№57 от 28.03.2017г. за приемане на Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на ФК, и процентните показатели за определяне размера на ФК по реда на ЗУСЕСИФ /Наредбата/. В т.7.3 от договора са предвидени обстоятелства, при които възстановяване не се изисква.

Бенефициентът е представил окончателен пакет отчетни документи на 01.07.2021г. като е отчетел разходи за възнаграждения на обща стойност 78 830 лв., като е представил ведомсти за възнаграждения за периода 02.2020г.- 09.2020г. вкл. УО извършил окончателно плащане към бенефициента и приел проекта за изпълнен.

По повод постъпил сигнал за нередност във връзка с отчитането на индикаторите по процедурата от отдел „Изпълнение на проекти“, касаещ 25 бр. договора за БФП е

разгледан сигнал за нередност № 707, свързан с бенефициента „Станков“ ЕООД.

Органът е изискал информация от НАП по отношение на действащите трудови договори, от която е видно, че към месеца, предхождащ този на сключване на административния договор /т.е. към 02.2021г./ действащите трудови договори са 49 бр., а към месеца на приключване на изпълнението на проекта /30.06.2021г./ действащите договори са 40 бр. Това представлява намаляване на нивата на заетост в дружеството с 18,37% , което води до неизпълнение на индикатор „Запазване на нивата на заетост в подкрепените предприятия“ . Следователно изпълнението на индикатора е 81,63%. Констатираното нарушение представлява основание за налагане на ФК по чл. 70 ал.1 т.7 от ЗУСЕФСУ. Нарушението е описано в т.6 от Наредбата и за него е предвидено финансова корекция 5 на сто. Органът е приложил пропорционалния метод за определяне на корекцията , предвид невъзможността да се определи точното изражение на настъпилите за бюджета на Съюза финансови последици.

На жалбоподателя е изпратено уведомително писмо за започналата процедура по налагане на ФК и даден срок за представяне на възражения. В депозираните пред органа такива е посочено, че служителите напускат компанията доброволно или са уволнени, поради системно неявяване на работа или неизпълнение на задълженията им, а дружеството не може да гарантира. След разглеждане на постъпилото възражение и въз основа на извършения фактически и правен анализ, на основание чл. 9 ал.5, чл. 73, ал. 1 и ал.3 , вр. чл. 70, ал. 1, т. 7, чл. 71, чл. 72, ал. 1 и ал. 2 от ЗУСЕФСУ / в приложимата му редакция/ , е издал оспорения индивидуален административен акт за определяне на финансова корекция.

По допустимостта:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта и срещу акт подлежащ на съдебен контрол, съгласно чл. 73, ал. 4 от ЗУСЕСИФ, поради което същата е процесуално допустима.

По същество на спора:

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

По валидността на акта:

Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. II от ЗУСЕСИФ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се

намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. В случая ръководител на управляващия орган е министърът на иновациите и растежа, който със Заповед № РД-16-64 от 10.03.2022 г., на основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията, чл. 4 ал. 2, чл. 5, ал. 5 и чл. 27 ал. 1 т. 2 от Устройствения правилник на министерството на иновациите и растежа, е възложил на заместник-министъра на иновациите и растежа да изпълнява функциите на ръководител на управляващ орган по приоритетни оси 1, 2, 3, 4 и 6 на Оперативна програма "Иновации и конкурентоспособност" 2014-2020./подписала процесното решение/. Д. на посочените правомощия е допустимо, съгласно чл. 4 от Устройствения правилник на МИР и чл. 9, ал. 5, предложение последно от ЗУСЕСИФ. Следователно оспореният акт е издаден от компетентен орган.

Оспорения административен акт на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Иновации и конкурентоспособност" 2014-2020 е издаден в изискуемата от закона писмена форма - чл. 59, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ.

Актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Като фактическо основание за издаване на акта са посочени констатираната нередност, състоящо се в неизпълнение на одобрени индикатори. От правна страна за налагане на финансовата корекция са посочени чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕСИФ и § 1, т. 2 от допълнителните разпоредби на НАНЕСИФ и на чл. 2, параграф 36 от Регламент № 1303/2013.

Законодателят е регламентирал специални правила за процедурата по определяне на финансовата корекция по основание и размер. Съгласно чл. 73, ал. 2 ЗУСЕСИФ преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция ръководителят на Управляващия орган е длъжен да осигури възможност на бенефициента да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, писмени възражения по основателността и размера на корекцията. В чл. 73, ал. 3 ЗУСЕСИФ е предвидено, че решението по, ал. 1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по ал. 2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициента доказателства и направените от него възражения. В настоящия случай не се спори, че изискването на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ е спазено. Представени са и възражения от страна на жалбоподателя, във връзка с основателността на регистрирания при УО на ОПИК сигнал.

При издаване на решението е спазена законово установената процедура съгласно разпоредбите на чл. 73 от ЗУСЕСИФ.

Материалната законосъобразност на акта за определяне и налагане на финансова корекция се свързва с проверка дали е соченото от органа основание за налагането ѝ, правилно ли е определен размера при прилагане на пропорционалния метод, и дали са пречки за настъпване на разпоредените последици.

Страните не спорят по фактите. Спорът е относно правната интерпретация на установените от решаващия орган факти в контекста на осъществяването от

административния орган властническо правомощие, спазването на задължението за издаване на акта едва след изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за случая и възможността наведените констатации да бъдат съотнесени към хипотезата на основанието за определяне на финансова корекция, визирано в чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕФСУ.

По аргумент от чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИФ, финансовата корекция се определя по основание и по размер. Основанието е извършената нередност, която предвид съдържанието на легалната дефиниция на понятието, дадена в чл. 2, б. "р" от Регламент 1198/2006 г. (и в чл. 2, т. 36 от сега действащия Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (Регламент 1303/2013), представлява всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. Еднопосочна е практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) и на Върховния административен съд на Република България, че нередността за която се определя финансова корекция, следва да бъде нормативно установена с посочване на предпоставките за осъществяването ѝ и санкцията при проявлението на хипотезата ѝ. Това е своеобразна гаранция за законосъобразното упражняване правото на защита на бенефициера, в чиято тежест се определя корекцията.

Съгласно чл. 71, ал. 1 от ЗУСЕФСУ (в приложимата редакция), с извършването на финансови корекции се отменя предоставената финансова подкрепа със средства от ЕСИФ или се намалява размерът на изразходваните средства - допустими разходи по проект, с цел да се постигне или възстанови ситуацията, при която всички разходи, сертифицирани пред Европейската комисия, са в съответствие с приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. Основанията за извършване на финансова корекция нормативно са регламентирани в чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕФСУ (загл. изм., в сила от 01.07.2022 г.

В случая органът е посочил като основание състава на нередност, визиран в чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ. Нормата на чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ установява състав на нередност, която се счита за осъществена при установено неизпълнение на одобрените индикатори. За формиране на извод относно възможността за субсумиране на фактите под хипотезата на тази нередност, на първо място, следва да се изясни съдържанието на използвания в текста ѝ термин "индикатор".

Законът не съдържа легална дефиниция на понятието "индикатор", поради което при съобразяване с правилата, заложили в чл. 36, ал. 1 и чл. 37, ал. 1 и ал. 2 от Указ № 883

от 24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове (ЗНА) (Указ № 883), значението му следва да се извлече от смисъла, който му се придава на общоупотребимия български език. Видно от определението, дадено в Българския тълковен речник, изд. "Наука и изкуство", С., 2018 г., стр. 326, "индикатор" е дума от мъжки род, която има следните две значения: 1. спец. измерителен уред, устройство или някакво вещество, които установяват, определят, измерват, показват наличието и количеството, интензивността на нещо; и 2. показател. В конкретния случай, доколкото става въпрос за изпълнение на индикатори по сключен БФП, а последният, видно от разпоредбата на чл. 37, ал. 3, т. 2 ЗУСЕФСУ, съдържа наименование, стойност, основни дейности, индикатори, период и срокове за изпълнение на проекта, за който се предоставя безвъзмездната финансова помощ, следва, че индикаторите по него обхващат обектите на финансиране и предмета на инвестицията.

Оспореният административен акт е фактически обоснован със следните две констатации, а именно: 1) в съответствие със специфичната цел на Инвестиционен приоритет 2.2 „Капацитет за растеж на МПС“, проектните предложения следва задължително да имат принос към постигането на следния индивидуален за процедурата индикатор за изпълнение съгласно оперативната програма – запазване на нивата на заетост в предприятието, като за изпълнение на индикатора се счита запазеният брой на заетите лица за месеца на приключване на изпълнението на проекта, който да бъде минимум равен на броя на заетите лица за месеца, предхождащ сключването на договора. и 2) констатирано намаляване с 18.37% на нивата на заетост - 9 бр. трудови договори за заети лица по-малко за месеца на приключване на изпълнението на проекта – 30.06.2021г.

Доколкото запазването на нивата на заетост е посочено изрично като показател, то предвид изложените съображения относно съставомерността на нередността по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕФСУ и анализа на използвания в текста на разпоредбата термин "индикатори", соченото неизпълнение, представлява годно фактическо основание за постановяването на атакувания акт, което напълно кореспондира с хипотезата на дадената правна квалификация. В условията за кандидатстване ясно е посочено, че индикаторът „запазване на нивата на заетост“ е приложим само за предприятия, които ще предявят разходи за персонал по процедурата. Жалбоподателят е предвидил такива разходи в проектното си предложение, а впоследствие и отчет, поради което и тези разходи са платени от УО. Вярно е, че не би могло дружеството да предвиди дали и кога негови служители ще напуснат работа или ще бъдат дисциплинарно освободени, поради груби нарушения на служебните им задължения, но тези обстоятелства са ирелевантни, тъй като не го лишават от възможността по друг начин и способ да задържи нивата на заетост, а именно чрез наемане на други работници. Запазването на нивата на заетост е предвидено от самия жалбоподател в проектното му предложение, следователно неизпълнението на тази цел води до извод за непостигането ѝ и съответно до неизпълнение на заложения индикатор. В т.2.3 от договора е посочено, че бенефициента изпълнява проекта съгласно одобреното проектно предложение, условията за кандидатстване и условията за изпълнение на процедура ВГ 16RFOP002-2.077 и клаузите на самия договор, следователно се е задължил да запази нивата на заетост. Неоснователни са възраженията за наличие на хипотезата на т. 7.3 от административния договор – обстоятелства от извънреден характер, а именно

властнически акт на държавен орган , който би следвало да има конкретни въздействия, също подробно посочени в договора, тъй като към датата на подаване на проектното предложение тази хипотеза би трябвало да е непридвидима, а в случая това не е така, още повече, че в именно поради наличие на обстоятелствата, наведени от жалбоподателя е отпусната помощта.

При така установеното от фактическа и правна страна, настоящият състав на АССГ счита, че са били налице материалноправните предпоставки, констатирани от органа, за постановяване на оспорения административен акт. Съответствието на обжалвания административен акт с материалния закон в посочения смисъл, определя и съответствието му с целта на закона - защита на финансовите интереси на Съюза (член 58, § 1 от Регламент (ЕС) № 1306/2013), поради което отсъства основание за отмяната му по чл. 146, т. 5 от АПК. Не е налице и нарушение на принципа на пропорционалността по чл. 6 от АПК, доколкото както беше посочено, определеният размер на финансовата корекция е съобразен с процентното изражение на степента на изпълнение на процесния индикатор.

Жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

С оглед на изхода на спора, направено от ответника искане и на основание чл. 143, ал. 1 АПК съдът следва да осъди „Станков“ ЕООД да заплати на ответника, направените по делото разноски съгласно чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ в размер на 100 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, Трето отделение, 62 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Станков“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. С., чрез адв. Н. срещу Решение № РД-02-16-41/19.07.2022г. на заместник-министъра на иновациите и растежа и ръководител на УО на ОП “Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020.

ОСЪЖДА „Станков“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. С. да заплати на зам.министъра на иновациите и растежа и ръководил на УО на ОПИК сумата от 100 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София град пред Върховен административен съд в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: